שימוש כוח המדמה בזוגיות

1. הרגעת העוררות סימפטטית

וַיַּרְא בָּלָק בֶּן צִפּוֹר אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאֱמֹרִי (במדבר כב, ב)

מואב (בלעם): כמו אב דמינות\מדמה	עמון (בלק): נועם חשיבה מעוותת\מתוקנת
סיחון (אמורי): מע' פרה-סימפטטית	עוג (בשן=נ' שערי בינה) מע' סימפטטית

2. נחש משיח

אמר לו הקדוש ברוך הוא לא כשעלתה על דעתך עלתה על דעתי שתי פרידות טובות יש לי להוציא מהן רות המואביה ונעמה העמונית (בבא קמא לח, ב)

3. ליראות בכל פרט אור השכינה: אור מקיף והכלה

כשיש איזה דבר שאיננו מתדבק עם המחשבה הכללית הישראלית, מפני שנדמה שהוא קטן בעדה יותר מדאי, ומוגבל ומצומצם מערך הרחבתה האידיאלית, אנו צריכים להבין שיש כאן חסרון מצדנו במחשבה הכללית, שלא הוארה יפה בכ אבוקתה הגדולה האורה הבהיר, שמתוך כך אינה תופסת את הדברים הקטנים והרחוקים מחוגה העליון. (אורות, עמ' קמח', הראי"ה קוק)

4. בלעם בלק כנגד העונג הזוגי

וכנגד דעת דקדושה זו יש דעת דקליפה ללחום נגד בחינה זו ולכפור בכל זה ולומר כי הבריאה הייתה בלי תכלית של דבקות עם כנסת ישראל אלא בריאה ברצון עליון בלי קשר עם הברואים והיא בחינה שנאמר 'עמלק אשר קרך בדרך' שאמרו חז"ל שהוא לקון קרי והכוונה כמו עניין זה שבא מדכר בלא נוק' השפעה בלי מקבל כך הבריאה לא הייתה לתכלית של מקבלים וקרבה עמהם (בית גנזי, בלק, עמ' תשעד', הרב מ.ר.לוריא)

5. פרשנות יתרה וזרימה

עניין התמונה והדמיון הנמצא בספירות הוא יוצא מספירת המלכות, שהיא שורש לתחתונים, ומצדה נעשים כולם בצורה שהם נעשים. ועל כן אמרו שאי אפשר לעלות או לקבל אלא בה. ואפילו בתמונות הדמיונות עצמם נודע חכמה בעניין ההנהגה, כי נודע איך צריכה השכינה להנהיג לצורך העניין ההוא. ולהביאו לתחתונים. אבל מתוכה משכילים הדברים למעלה ממנה. ששם הם כוחות ומדות ממש (קל"ח פתחי חמכה, פתח יא', רמח"ל)

6. אהבה בית שמאי ובית הלל

7. מה טובו אוהלך יעקב משכנותיך ישראל: משכנותיך שהוא עניין של קביעות שמורה על הבחינה העליונה של אבא ואימא עילאין שהם תמיד בייחוד ונקראים תרי רעין דלא מתפרשין...והשנית אוהלך יעקב היא הבחינה של ז"א ומלכות שהייחוד שלהם אינו תמידי אלא עראי ... ע"י שבירת הלב ובחינת ענוה והכנעה. (בית גנזי הרב מ.ר. לוריא, במדבר עמ' תתס')